

Bij een geboorte

Plaats en tijd van handeling: residentie, Houtrust; 24 tot en met 26/9/73.

Gastvrouw: Damesbeurs.

De vertrouwde Beurskakofonie met verantwoorde decibelproductie: geschuifel, geroezemoes, con sordino-conversatie, achtergrondmuziek. Temidden van de meest uiteenlopende artikelen troonde als trekpleister van onze stand het terrarium met levende ratten.

Wij waren er 3 dagen: mijn vrouw als part-timer, ikzelf als „invaller”. Het kleine knagersgilde huisde achter ons zitje en op de tweede avond van ons standcorvée ontwikkelde zich het volgende dialogje tussen een jeugdige bezoekerster en mijn vrouw. „Hoe oud zijn die ratjes, mevrouw?” „Ze zijn halfwas”. „Zijn ze dan nog zóó klein?” (duim en wijsvinger projecteerden een spatie van 1 cm). Het sein om polshoogte te gaan nemen. Drie nieuwkomertjes lagen er al en moeder-rat was druk doende ook de overige zo snel mogelijk het kunstlicht te laten aanschouwen. Binnen 60 seconden was het halve dozijn compleet: spartelende, rose miniatuurtjes.

Hoe dit zo onopgemerkt had kunnen passeren? Overdag posteerde de levende have zich in het terrarium meestal zó dat de uiterlijke kentekenen van een op handen zijnde familieuitbreiding onmogelijk vielen waar te nemen.

Wel was ons iets ongewoons opgevallen. De avond tevoren had ik gewoontegetrouw de lading uitwerpselen, die dagelijks in het terrarium wordt geproduceerd, met een flinke laag zaagsel gecamoufleerd. Daags daarop was die laag als een berg in één hoek van het terrarium opgetast: nestbouwdrift van de aanstaande moeder, Op die heuvel werd 's avonds het sextet dan ook ter wereld gebracht.

Ratten als huisdieren??

We waren benieuwd naar de reacties van het publiek op dit unieke gebeuren. De sentimenten schommelden tussen vrouwelijke tederheid en abrupte aversie. Het percentage „mild”, ook al eerder t.a.v. de halfwas-ratten, viel dermate op dat ernstige twijfel begon te rijzen aan het geplande effect van deze levende blikvanger. Ratten zijn nu eenmaal géén „lieve, aardige en schattige diertjes”. Zodra dergelijke kwalifikaties aan dameslippen ontsnappen, wijst dat ergens op een kortsluiting in de relatie mens-rat.

Er waren zelfs 4 bezoekers, w.o. 2 van het geëmancipeerde geslacht, die belangstellend informeerden of de ratten, inclusief het kersverse kroost, te koop waren. Reden: „'t Lijkt me best leuk om ze als huisdier te houden”. Onze repliek: „Precies, het l i j k t aardig”.

*Jonge bruine rat,
enkele dagen oud.*

Deze ervaring is voor mij nieuw, ik ken haar niet van vorige beurzen. Gerechvaardigde vraag: vanwaar deze nieuwe koers? Kwestie van mode, status? Na de roofdieren de tamme exotica en nu ratten?

Trouwens, in Wageningen werd mij de laatste tijd telefonisch verscheidene malen eenzelfde vraag gesteld: „Doet U ook in ratten?” Antwoord: „Pardon, wij houden er alleen opruiming onder”.

„Babbelen met ratten”

Onwillekeurig gaan bij die twijfelachtige belangstelling de gedachten ook uit naar de media t.v. en pers.

1. Uit de t.v.-programma's zomer 1973 duikt „Een groot uur U” op, waarin iemand atendeerde op schade en gevaren van ratten, terwijl een ander 'n kooi met levende ratten op tafel deponeerde, die bij diverse kijkers mogelijk een wat aanhankelijke indruk hebben achtergelaten.
2. Het curiosum op pag. 9 van de Leeuwarder Courant van 3 oktober 1973: Iemand, zich noemende bioloog-antiquair, is voornemens „praat-experimenten” met ratten te gaan beginnen. Volgens de experimentator wordt dat „natuurlijk een beperkte conversatie: de enige onderwerpen van gesprek moeten dan ook zijn de voeding en de voortplanting”. Het voordeel van een dergelijke conversatie wordt helaas (of uiteraard?) niet nader omschreven.
In hetzelfde artikel lezen we voorts dat genoemde experimentator bovendien een kruising bruine rat-eekhoorn op stapel heeft staan met de bedoeling:
  - a. een nieuw type bruine rat te creëren met pluimstaart i.p.v. de griezelige kale staart;
  - b. bij het publiek een flink stuk aarzeling weg te nemen om dit kleine vriendelijke dier (spatiëring van mij, gjp) als huisdier te accepteren.

De rattenbestrijder van een Friese gemeente, die ons het bewuste artikel toezond, voorzag het van slechts één zin: „Wij bestrijden het ongedierte en deze man wil nu een ander soort kweken, wat een onzin”. Commentaar overbodig.

G. J. Pop

*Nest jonge bruine ratten
(niet te koop).*